

הפרשה החסידיית

סתורתם של רבותינו נשיאינו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

כן, כמו שאמרו רז"ל המלבין פני חבריו ברבים הרי זה כאלו שופך דמים תדע דאזיל סומקא ואתי חיורא, או כמו הכעס שבא גם כן מהגבורות שנכלל בכלל רציחה. כי שרש ענין הרציחה הוא מבחינת לב רגז כו', שבדקות זהו בחינת הכעס גם כן. ועל ידי קיום 'לא תרצח' שהוא להיות מעביר על מדותיו, גורם על ידי זה למעלה ביטול הדינים וגבורות קשות.

(ספר המאמרים 'תרכ"ו ע' 99)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

אנכי הוי' אלקיך (שם, ב)

'הוי' אלקיך' הוא תורה ומצות, שהמצות הן גילוי הוי', ותורה היא בחינת אלקיך - דברי אלקים חיים, והכל הוא בחינת אנכי (הוי' אלקיך) - עצמות אור אין סוף, שבמצות הוא בבחינת אור מקיף, ובתורה הוא בגילוי בבחינת אור פנימי.

(ספר המאמרים 'עטר"ת ע' רכד)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

הגילוי דמתן תורה הי' בכל המדריגות נר"ן ח"י שבנשמות, ובכל העולמות מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין. ה"וירד ה' על הר סיני" הי' מהמדריגה הכי נעלית עד 'מתחת זרועות עולם'. וכולם הרגישו את קבלת התורה בעצם מדריגתם.

(ספר השיחות 'קיץ היש"ת ע' 116)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלימי"א

כשם שבמתן תורה התאספו כל ישראל באופן של 'ויתן שם ישראל, כאיש אחד בלב אחד' - כך גם צריכה להיות עבודתו של היהודי, כל יהודי, שהוא צריך לאסוף את עשר כחות נפשו, ולעשות מהם מציאות אחת של "צבור" לעבוד את הקב"ה, הן בעשר כוחותיו הפנימיים (ג' מוחין וז' מדות), והן בכוחותיו המקיפים, רצון ותענוג - "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך".

(ספר השיחות 'ה'תשנ"ב ע' 342)

כ"ק אדמו"ר הזקן

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני (יט, א)

בצאת ישראל ממצרים התחילו לספור ספירת העומר, והוא הכנה להיות קבלת התורה בשבועות. דהיינו להיות גילוי אור ה' למטה כמו למעלה בביטול אליו יתברך, להיות דבר ה' ממש בתוך בני ישראל בעסק תורתם. ובשבוע הוי' ביום ג' בו, הוא כאלו כבר נכנס כל השבוע, ונעשו אז ישראל מוכנים ועומדים לקבל ביטול זה. ולכן נקרא 'ביום הזה' סתם, כי 'יום' היינו אור וגילוי, והיינו גילוי ואהבה שבבחינת ביטול אליו יתברך.

(על פי 'תורה אור' יתרו סה, ג)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

ידוע שהתורה ניתנה באש, כמו שכתוב "מימינו אש כו" אש שחורה על גבי אש לבנה", וכמו על דרך משל אש הניתן בכלי לצרפו ולזככו מבפנים וגם אש מבחוץ החופף עלי' לצרפה מבחוץ, כך אור תורה מוכך הגוף לצרפו וללבנו מחומריות וגסות ונשרף וכלה כל אש הזר, עד שיהי' גם הגוף כלי טהור להכיל אור האלקי כמו הנשמה ולא תסתתר כלל. ('תורת חיים' פרשתנו שפג, ב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

ששת ימים תעבוד (כ, ט)

צריך להבין למה הוצרך להתיר זה? אך הענין הוא כי העיקר בעבודת ה' היא היראה, ובכללות היראה הוא הציור בנפש שהוי' לבגדי ממש, ולהיות כן הנה כיון שעומד לפני המלך ממש אי אפשר להרים יד, כנזכר בגמרא "מחוי במחוג קמי מלכא כו'", ועל כן הוצרך להתיר 'תעבוד'.

(אור התורה' פרשתנו חלק ח ע' ב'יתקצו)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

לא תרצח (שם, יג)

לא תרצח אינו רק בפועל ממש כי אם אפילו בדקות גם